

דברי הכפר

בו - גורי יידי אהר :

" האדמה היא מסור היצירה,
התרבות והע - אות האמתי ת".

*****

"המסורה צריכה להיות קרט קפיצה לעתיד -
ולא כורסה לטעה מנוחה."

*****

"איך תקנה לאלה היודעים את האמת
ומתכוונים למרוד בה."

*****

מספרים בטם לורד סמואל טאמר: " היהודים הם ככל
הגויים, אלא בחוספת כלטהי"; - כך הציונים לבבי
ארץ ישראל, הם כמו כל היהודים אלא בחוספת כלטהי."

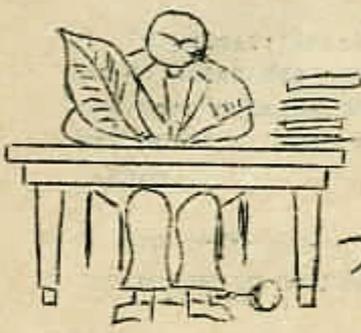
כפר הנטיא
מס' 432
דברי הכפר
7.11.75
ד' בכסלו תשל"ו.

טנתיים למוחו.

אמית - עמו

Indien

האגודה

בכל קורס או סמינר של התנועה הקיבוצית, שומעים מושגים "אקסוטיים" כגון ביזור (פיזור וחלוקת אחריות) וארכוז (דצנטרליזציה), היוצרים יתר מעורבות של החבר בחיי קיבוצו, ונותנים לו יגו חחוסה שהוא מעורה בענינים ומשפיע עליהם, ויבטלו בסופו של דבר את מושג "החבר הפשוט, מן השורה".

גם אצלנו, נשמעות דעות תקיפות למדי נגד דיכונות המבנה החברתי שלנו. כבר סינינו מספר בזהגיה במסרה להביא ליחר פתיחה, ולזרימה חופשית של מידע בין המוסדות המרכזיים לבין החבר. כמו כן, נמצאות עתה בדיון הצעות טענות לסובדי נ הליס, באותו הכיוון ולאוחה המסרה. יידרש כנראה פרק זמן עד אשר החברים ילמדו - וירצו - להשחמט בכלים העומדים לרשותם על מנת להביע את רעותיהם ולהשפיע על מהלך החיים. אך שאימה בעלי התפקידים בקיבוץ, בויגוד לארגונים אחרים, היא להוריד מעצמם לפחות חלק מן הלהץ והמהח המלגונים נשיאה באחריות. ולכן, התחפפה אל עבר הביזור והארכוז הימסך ללא טפק.

אולם קיימות במערכת החברתית שלנו בעיות שאינן זוכות לטיפול, והחשובות לא פחות. אחת מהן היא חוסר פעילותם, או מעוט פעילותם, של חברים שנבחרו למלא תפקיד. ושניה, היא אי-שיתוף פעולה וחוסר חקשורה. בוווג מקובל הוא אצלנו, שאין סטילים תפקיד על אדם בניגוד לרצונו. מי שנבחר לריכוז וועדה, תפקיד חוץ או פנים, מלא או חלקי, נכנס לכהונתו, בדרך כלל, חוץ הסכמה. אנחנו מתבאים בנוהג זה, ובצדק. איננו כופים תפקיד או אחריות - על אף קשיי האיוש - ומאידך אנו מנסים לאפשר לפרט למצות את כישוריו. לעתים רחוקות, חבר אפילו מנהל לעצמו משהו הדומה למסע בחירות, בזוכה.

בין כך ובין כך, קשה להבין חבר המקבל על עצמו תפקיד, ומשנבחר, כאילו הגיע אל המנוחה ואל הנחלה. אינו פעיל כלל, או שאינו פעיל די האורך, אך "הכסא" חפוס, ואין אפשרות לעוקפו. לאותו בעל תפקיד אין-מה למסור ואין לו מה להציע. חנבת שחוף הפעולה אינה חלה עליו, ואם חרצה לסדר אתו דבר מה, עליך, ותמיד עליך - בין אם אחת מזכיר או "חבר מן השורה" - למפס... על הפירמידה!...

במשך הזמן, נוכל ללמוד בקורסים ובסמינרים את הביזור ואת הארכוז. אולם הפעילות והפתיחות הן הכוונות החלונות בעיקר ברצונו של כל אחד מאתנו. כדאי לחשוב על כך, בימי בחירות אלה.

ד"אק

מה זאת אופרת - חתנדב !?!
????????????????

אני קצת מתפלאה על נוסח הדברים שהופיעו לאחרונה אצלנו. הפניה של נסע בעלון של השבוע שעבר נתן לי את הדחיפה האחרונה להעלות את המיהתי. נסע מבקשת מחנדבות לעבודה הפירה שגרהית - עונתית במחסן הילדים. אח מצוקחה של נסע שעומדה בלחצים מכפנים ושבחוף, אני מבינה טוב מאד - אך יש דרכים מקובלות כדי לפתח בעיזה כגון זו. יש סדרן עבודה - יש ועדה עבודה וועדה כוח אדם - כל אלה חייבים לחת את החסובה.

אך מה פחאם פונים למתנדבות לעבודה שנספת? ונניח שיש כאלו - מי יחליף אותן בעבודתן הנוכחית? כמובן סדרן העבודה!

נוסף לך, קשה לי להבין שאין הופרות. אני מרשה לעצמי להכריז שאצלנו ישנה אבטלה סמויה - ישנם כוחות לא מנוצלים - ואפילו אם צריך להקופה מוגבלת לסגורה או לצמצם את אחת המתפרות - או להפריש ממחסן החברים - למחסן הילדים. אבל לבוא לצבור הרחב ולבקש מחנדבות להפר ולחתן בגדי הילדים - עוד לא היה דבר כזה.

מתפלאה אני גם על ההודעה שהופיעה ביום ששי על לוח מודעות "כל מי שמוכן לבא לקטף אכוליות - יבוא נא בשבת וכו' וכו' לפרדם". נחוץ גיוס? בבקשה - נחליט! אין כוחות עבודה? הבה נפריש מענפים - נדון במוסדות המשק. אך בלי הודעות פרטיזניות כאלה - שאני בכל אופן אינני יודעת איך להתייחס אליהן.

וזה מביא אותי לעוד דבר שזמן רב מעיק עלי. אם אין אצלנו כוחות עבודה, וכל אחד דחוק וכו' וכו', - מציעה אני שני דברים:

א) נבדוק את יום העבודה - שעוז העבודה בכל ענף וענף ושל כל חבר וחברה - אני כזוכנסוכבצם כאשר להיה ליעל ולצמצם מש ושם.

ב) את הטפולעם האישיים, עד כמה שניתן, נעשה. בזמן החפשי ולא בשעות העבודה. זה מחייב שהמספרה חתיה פתוחה לבחורות בעיקר בשעות הערב ואחרי הצהריים. כמו כן גם חנות הנעלים והחשמליה (כרגע רק במשך היום) - ובכלל, את הסדורים הפרטיים שלנו - נעשה בזמן החפשי.

בקצור - נחארגן קצת זמנו בכל הארץ, צו השעה הוא העלאת פריזן העבודה - גם אצלנו דרוש לא מעט בוק ביה - ורצון טוב.

יעל נ.

נדליק נר
לזכרה של תמר פוטש
י"ב בכסלו תשכ"ד

ה ע י ש ו ן ב מ ק ו מ ו ת צ י ב ו ר י י ם

אני רואה את העישון כאחד הנושאים של חיי היגום - יום בקבוץ המחייבים הסדר, כדי לא להזנות מטרה לחלק מן הצבור. העשן, פיזור בדלי הסיגריות ואפר בכל מקום, ההשפעה על הנזער - כל זה מפריע לחלק מן הצבור, ולכן חייבים לקבוע כללים שינסו להביא לפתרון שיספק מקסימום של חברי.

עד כה שולטת קבוצת המעשנים, כשקבוצת הלא-מעשנים, פאסיבית ובמקרים רבים, סובלת. לכן אני רוצה להציע כמה הצעות, שמטרתן לתבוע את הזכויות של הקבוצה המקופחת.

בכל העולם המערבי הסדירו את ענין העישון וקבעו כללים איפה מותר ואיפה אסור לעשן. המטרה בדרך כלל אקולוגית - חבדחיה - להקל על הלא-מעשנים שרצונם לנשום אויר נקי ככל האפשר. לדעתי אפילו בביחצו הקבוצי כדאי ללמוד מהנוהגים הכלליים - עולמיים האלה. למרות שהקבוץ כולו נחשב לביחצו של כל אחד, לא כדאי לעסוד יותר מדי על הניסוח הזה. ראשית כל, לא כל מה שחבר עושה בביתו הפרטי, ייעשה בגלגום צבורי. שנית, הביחצו הוא של כל אחד, כולל הלא-מעשנים.

נקודה נוספת החשובה לחברה קבוצית היא הבחינה החינוכית. כרגע האווירה השולטת בקשר לעישון היא כך שלמעשה אנחנו מחנכים בעד עישון. העישון בלי הגבלות בכל מקום יש לו השפעה מכרעת על הנזער. כרגע נער בכיתה י"א מרגיש את עצמו מופשי לעשן בכל מקום, ולאס לאס זה הודר לכיוון משה, לכיתה נמוכה יותר. איך היום אפשרות, בלי צביעות מצדנו, לדרוש מהנזער לא לעשן במקומות צבוריים. רק בשינוי הנוהגים של כלל הצבור בקשר לעישון, נוכל גם להשפיע על צעירינו.

מלכחילה רציתי להציע שנאסור את העישון במקומות צבוריים בכלל, וזה גם כדי לחסוך למעשנים מספר סיגריות ביום, בנוסף לכל הסיבות הנ"ל. אך חיי קבוץ מבוססים על פשרות, וכך גם בענין הזה. נצטרך להתפשר משני הצדדים. לכן ההצעות שלי הן:

- (1) בחדר-האוכל ייקבע איזור ללא-עישון. ההצדנה לחלק הקטן של חדר-האוכל, בבוקר, ובצהריים: החלק מתחת להקרת העץ. כלומר, באיזור הזה יהיה אסור לעשן. נקבע שילוס מהאים כדי שגם זמניים וחדים ידעו איך לנהוג אצלנו. זה לא מוביל אף אחד. המעשנים יוכלו לשנה באזור העשון, ומי שרוצה להצטרף, בבקשה. אך מי שיושב באזור ללא-עשון, יצטרך להגביל את עצמו. יתכן שכמה חברים יחקשו לשנות את הרגלי הישיבה שלהם, אך לדעתי זאת לא דרישה מוגזמת.
- (2) העשון יהיה אסור לגמרי בהקדמת/בחדר-האוכל, במפעלים בחדר-האוכל ובמועדון, בחדר - הסלון וזה. רציתי גם לכלול את האספות, אך אינני רוצה שזאת תהיה סיבה לא לבוא לאספות. אולי גם האספות נוכל לקבוע איזור ללא-עישון.

לשאלה הנשאלת - מי ישמור על הכללים האלה, את יתקבלו: זה כמו כל דבר אחר בקבוץ. כל חבר הסכיד את עצמו ואת חבריו מנסה לנהוג לפי החלטות האספה. אני גם מקווה שחברים יבואו להביע את דעתם ולהצביע, למרות שבנדאי יותר קל להשאיר את המצב כמו שהוא.

אירופה - 7 ארצות - 10 ימים

ככל זאה יש ניואנסים שונים בארצות השונות. ביוון, אוויריה מלוכדת. נדמה לי
ידי הרבה אנשים שם אינם מעוניינים בקפריסין יותר ואינם מאמינים שכדאי להלחם בעדה.
הם גאים על המהפכה נגד הדיקטטורה וכשדיברתי על מעט ההזמנות שמגיעות הם ביקשו
זמן "כדי לכוון מחדש את החיים הדמוקרטיים". קצב החיים ביוון איטי יותר מביתר
הארצות שביקרתי, אפילו בהליפה נרחוב לא מורגשת ההתרוצצות של ערים גדולות אחרות.

נהג הסקסי הראשון שהזמנתי ברומא שידר אותי ולקח כפליים כסף. אמנם כל נהג
סקסי מסדר חיירים על ידי סיבוכים לא נחוצים בעיר, אך כאן הנסיעה הייתה ממילא
ארוכה ויקרה והוא שידר אותי בצורה לא יפה דבר שקרה רק באיטליה.
אגב, עוד הערה: רק באיטליה ובחל-אביב נהגי המוניות מנסים לסחוב לקוחות בכוח.
טורנו, עיר כבדה די מלוכלכת. לא מורגשת אוויריה אופטימית. הנציג שלנו שם
לא התלהב מסכנויים ונוסף על כך, לעומת רוב הלקוחות לא שאל שם שאלות כלליות או
ניסה לפתח אף היחה כללית לפני הביזנס.

פרנקפורט - הרושם הראשון נאולי היחיד על אורחים הוא "מין בלי מיון".
הפורנו, והקברטים סובלטים במרכז העיר. עוד הלכתי עם המזוודה ביד למלון, ובכל
שתי פסיעות, ה"סלפר" ניסה לסחוב אותי פנימה. המון באדים, שיבורים וזונות
מחלככים נרחובות כבר ב-0800 בערב. עיר גסה. מאידך המחירים בגרמניה די נמוכים
בהשוואה לארצות אחרונות. אמנם מדובר שם על מיליון איש מחוסרי עבודה, אך בשבדקתי
ביחד פירוס, מצאתי שרובם זרים שבאו לעבוד או אנשים בלי שום מקצוע אפילו הפשוט
ביותר. כל מי שיט לו מקצוע כלשהו יכול למצוא עבודה. במפעלי טחנה כמו שלנו הם
מחקשים למצוא עובדים.

אנשי הביזנס דיברתי איתם היו די אופטימיים לגבי העתיד הכלכלי של גרמניה
וגם של אירופה. הם בטוחים. מסצב הנפט יתויצב ויחד איתו גם המצב הכלכלי של העולם.
הראו עניין רב במתרחש כאיזורנו וגם היו תקיאים. כמובן הם גרים באיזה פרבר, כמעט
שאינם באים לפרנקפורט בערב ולכן אינם מרגישים את ההרגשה השפלה שיש.

אמסטרדם - עיר קוסמופוליטית לגמרי. כנס למלצן ומרגיש יד על הכתף.
והנה עומד מאחורי נחן מאפיקים, גם בנסיעת מכירות. אנו עוד מדברים ואחיק סגבע
סופיע. בחפקיד זומה. אחר כך עוד ישואלים הופיעו מימן של זומפולויות של הולנד
בעיני הישוואלים.

טוב ודורון עוד היו בהולנד וכסובן הלכתי לראותם. קשה להגיד שאמסטרדם עיר
נקיה ומסודרת, אך קשה הרבה יותר להגיד דאח על החדר שלהם! בכל אופן הם נראים
מאשרים ומלאי הרפתקאותיהם. באירופה החל מיוון דרך איטליה להולנד. המסירו
שאלות על המשך עד השעות הקטנות של הלילה, יחד עם הנאתם בנסיעה, מחצעעים לבית.
בהולנד לנו כמה חבוסות בבית ההורים של שרויקה, ומאד התלהבו מהם, מקבלת הפנים,
מהגישה הפילוסופית של האב והחמיסות של האם.

עבדו קצח בהולנד. העבודה הראשונה היחה במפעל מיצים. עבדו בסרט נע ולפי דבריה
של מרב, דורון צשבר לגמרי מזה. החאור היה מין "זמנים מודרניים" בקנה מידה קטן.
בכל אופן אם כחוצאה מהעבודה של הצעירים שלנו או מסיבות אחרות, המפעל נסגר אחר
שבועיים.
באו לאסטרוס כדי למצוא אניה למזרה אך בלי הצלחה.

מרב הולכה לחומה נרחובות אמסטרדם ומי מופיע לפני עיניה - אחיה הגדול שלופה.
נפגשו כמה כשהוא בדרך לאנגליה. בינתיים, הוא עובד בצרפת שים עונח בציר
הענבים.

דורון מצא עבודה כנהג סנדר שהוביל סחורה מסביב לעיר. איך הוא דיבר עם הלקוחות או בעלהסק אינני יודע - הולנדיה לא תפש בכלל והאנגליה שלו בקושי מדוברת. נפרדתי מהם בעלותם על אוטובוס קטן בתחילתה של נסיעה ארוכה דרך היבשה לנפאל. אמרתי "אוטובוס"? אל תשאלו - זה לא בשביל אבא יהודי! בכל אופן 22 הצעירים האחרים לא נראו יותר מסודרים מהזוג שלנו, אז יש להניח שהם מתאימים לאווירה הכללית.

אמסטרדם עצמה עיר "תעלות" בלי הקיסט של ונציה. חשבתי שבמחירים נורא גבוהים עד שהגעתי לארצות הסקנדינביות. בסמטאות על יד התעלות, החיים נראים אחרת מברחובות הראשים שם חנויות הכלבו העצוב. שם החנויות והמספרים בבנינים מלפני 150-200 שנה, כבר רואים שוב את חנויות ה"פורנו" מיועדים לחיירים, שם החלונות המפורסמים של בנות החלבד. גם חנויות ספרים ובתי קפה קטנים ביהיים. אמנם המין באמסטרדם מנוהל בצורה קצת פחות גלויה וגסה מבפרנקפורט אך נדמה לי שהרבה בעיר זו חיים עליו. הכתורות היחשבות בחלונות נראו לי משועשמות ולא מעונינות ביותר למשוך לקוחות. גם קשה לחאר אותן כיפות במיוחד. ממראה הכסאות והתפאורה יש להבין שפעם כל הענין נעשה בהרבה יותר פעם ואלגנטיות.

הולנד במצב יציב מבחינה כלכלית, גם אם דווקא הנציג שלנו שם לא מכר ולא קנה הרבה בשנה שעברה. יש אבטלה מסוימת ואם לפני שנה כל דר שהיה שם אפילו לזמן קצר מצא עבודה היכף, היום קשה יותר. למרות שלהולנד אין נפט משלה יש לה גז טבעי ולפיהם, המאגר הגדול ביותר באיזור. הם מייצאים לבלגיה וגרמניה. נוסף לכך הולנד היא מרכז זיקוק הנפט וייצור מוצרים המבוססים עליו. לכן גם יכלו לעמוד נגד החרם הערבי בזמנו, משום שהחיסום ביטול וכו', בגז, והמדינות מסביב היו מוכרחות להעביר להם נפט כדי לקבל את הנפט המזוקק.

אוכזבתי מהמראה הראשון של קופנהאגן. מוצאי שבת וציפייתי לעיר מלאה חיים. מצאתי רחובות כמעט ריקים ושקט מסביב. למחרת יום א' לא היה לי מה לעשות ועליתי על אוטובוס תיירים כדי לבלות כמה שעות. המדריכה, שסנה, עם קול גם והופעה של רס"רית, היחה אשפית בעבודתה. הסבירה כל דבר הוך נסיעה ב-3 שפוח: אנגליה, גרמניה, צרפתית והספיקה את ההסברים תוך הזמן הקצר שלקח לנו לעבור איזה בנין או מצבה. מכיון שגם עיר זו בנויה על תעלות, יש לה הקטם של כל הערים האלו.

דבר אולי מעודד בשבילנו - רמת החיים בדנמרק גבוהה מאד כמו כל הארצות הסקנדינביות. ובכל זאת יש 100% מכס על מכוניות והרכיבה מגיעה ל-29%!
הם גם מתלוצצים על האינפלציה ואינם יודעים בדיוק איך לפתור בעיה זו. נדמה לי שאין יותר מ-4 מיליון נפשות בדנמרק אך לעומתנו יש להם סכאים עצומים.

(המשך אירופה באה)

~~~~~

2000 י ח ד י ו "

כיום א' הקרוב 9.11.1975 אנו נארח כ-40 מפעילי המגבית מארה"ב, לסירוגין במשק, מפגשים "פנים אל פנים" וערב חברתי במועדון.

האורחים אמורים להגיע באוטובוס בשעה 3.30 אחה"צ.

החברים המארחים, הרשומים להלן, מתבקשים להיות משעה זו במועדון, לקבלת פנים והיכרות. מיד לאחר מכן, ייצא כל זוג מארח יחד עם אורחיו, לסיוורים במשק ושיחות אישיות.

משעה 20.30, יהיה ערב חברתי במועדון, וכל החברים מוזמנים להשתתף. האורחים יעזבו בשעה 22.30.

למחרת, כיום ב' בערב, מוזמנים החברים המארחים לערב הווי משותף בבית הארחה באיילת השחר. המעוניינים לנסוע מתבקשים להודיע על כך למזכיר.

רשימת המשפחות המארחות

פ. בילגורי	ב. פורסטר
א. בן-חנוך	ד. פלמה
ג. גולדברג	י. פק
י. גולן	ג'. פרנק
א. וולפין	א. קולינס
ל. יודיקין	א. שובל
א. מעין	מ. שוורץ
ז. ניצן	ג. שרק
ג. שרקי	

חברים המוכנים עדיין להצטרף ולהיות מארחים - מתבקשים להודיע על כך מיד למזכיר.

1000+1000+1000+1000+1000+1000
1000+1000+1000+1000+1000+1000

הקייץ היה קשה במיוחד בשבילנו מבחינה ארגון חכניות ליל שבת. חברים היו עייפים, השנה במיוחד, בגלל ריבוי האורחים העובדים והקבוצות שהתחלפו כל שבועיים בערך; לא ידענו איזה סין חכניות להכין, איפה לקיים אותן - האם לשהף את הקבוצות (רובן היו בערך בגיל כחה הירדן).

אני הרגשתי שבאמת היה צורך לארגן פעולות אנטי-סיוח לחברה בלבד, אבל הרעיון לא התבצע טכמה סיבות:

חברים היו עייפים ולא כל כך נענו לבקשות לעזור בחכניות. חשבנו להזמין הרצאות אך ביטלנו את הרעיון כי חס במועדון כאשר מכבים את מזגן האוויר המפריע למרצה - ועוד כמה סיבות שלא אפשרן.

השאלה אם להזמין אורחים עובדים וקבוצות לחכניות היא מאד עדינה. התחלנו לדון בנושא בועדת החרבות ורובנו הרגשנו שאסור לא להזמין אותם לחכניות (אמנם כך נהגנו כמה פעמים) הכל אחד יכול להאר את הויכוחים בעד ונגד. בכל אופן המצב בקייץ גורם לנו בעיות.

פה אני רוצה לגיד לנמע ולדייאן שאני חושבת שהערב החברתי מאד מוצלח וחשוב לחברה. ברור שזה נחוק, לפי מספר האנשים במועדון בלילות שבת.

אחת הבעיות הרציניות בקיום פעילות במשך היא "חברה רב גילית, ומגוון של רקעים שונים"

אפשר לחשוב על כל מיני חכניות שכדאי לבצע בלילות שבת, אבל לא רק הרעיון הוא שמבטיח את הצלחת הערב. מאוחו רעיון ירכיבו הצעירים חכנית אחת, ואילו הוותיקים ערב שונה לגמרי.

הנהה הגעתי לבעיה נוספת. הגיעה לאוזני התמרמרות על טרוב התכניות ממועדון לצעירים. עד עכשיו וועדת לילות שבת (תח וועדה של וועדה החרבות) עובדת לפי העקרון של חכנית כל ליל שבת, חכניות שונות ומשונות, על מנת לנסות לספק את צפיוניהן ורצונותיהן של כל שכבות החברה. הרצון והרעיון האידיאלי לא תמיד בר ביצוע, ואנו לא יכולים לבצעו לבדנו, אנו זקוקים לשיתוף פעולה מצד החברים על מנת לכסוח. אח כל הדרישות. רעיונות בדרך כלל לא חסרים, אמנם כמעט תמיד בעל הרעיון יגש לבצוע ביתר התלהבות.

לבצע חכנית למען קהל כמו שלנו לא קל, אך זה יכול לחת הרבה סיפוק גם למבצע וגם להברים. החלק הנעים בשבילי הוא ההרגשה כאשר צץ רעיון בשוחי, בדרך כלל זה קורה כאשר אני יושבת עם חברים ומסוחחת על נושא החרבות ומתלהבים כאשר כולנו בונים על הרעיון המקורי. מנסיוני אני יודעת שלכל אחד יש רעיונות מקוריים משלו.

החלק הקשה של הביצוע הוא המכשולים טעומים בדרך, חוסר הזמן, וההרגשה שאולי הרעיון לא כל כך טוב כמו שחשבתי בהתחלה והסיפוק בא כאשר, אף-על-פי המכשולים החכנית מצליחה.

אנו עומדים לקיים שיחה בועדת החרבות על הנושא "חכניות בליל שבת". הייתי מערצנת לשמוע מחברים הוות דעתם על מה שהיה בחצי השנה שעברה, ואולי בקשות (המשך)

ורעיונות לעתיד. (אפשר לשוחח איחי, או עם מישהו שהוועדה, או להכניס פתק
 בחא הדאר, או לבוא להשתתף בשיחה, אבל במקרה זה להודיע לי מראש.)
 אפשר לעשות עוד הרבה כענין חרבות, אך עוד בעיה היא חוסר הזמן, ועל נושא
 זה אכתוב בפעם הבאה.

בינתיים לידיעה החברים אנו מנסים לסדר דיסקוסק בחדר האוכל הישן, אבל זה רק
 בתחילה התפחחותו.

בדצמבר (אחרי ירח הלימוד וחנוכה) נתחיל בכל מיני חוגים אשר תשמעו יותר
 עליהם, בקרוב.

חוג דרמה חדש התחיל בשתוף עם קיבוץ סחנייס (הפגישה הראשונה היתה מאד מוצלחת)
 ויחקיים שבוע אצלנו ושבוע אצלם. פרטים אפשר להשיג מרוח נאי.

החלטנו בוועדה החרבות שכל מי שרוצה להזמין, לשלם או לקנות מכסף חרבות צריך
 לקבל אישור מדוד ס. (הגזבר) על מנת לעזור לו לפקח על החקציבים שלנו.

ג'נס פ.

ע י ת ר ן ח י !!! ע י ת ר ן ח י !!!

ה ר צ א ה מ י ר ח ד ת !

1. זכורי המערכת (יעל ואדי)
2. סקירה מדינית (אריק)
3. הלוח הכפול (גרשי שוש)
4. - (ובהשתתפות ג'רי)
5. משהט בעולם (שרי ואנדי)
6. דאיון השבוע (זר' רייס)
7. מדור הספורט (משה חיואב)
8. מדור לאשה (יהספה)
9. הלוח הכפול (שוש וגרשי)
10. נוף ארצנו (מר קודהן)
11. מדור הברור - הגשמים (אנדי הנדי)

ולטיהט : כבוד קל

ע ר ב נ ע י ם !

י ר ח ל י מ ו ד

טיול ליומיים - 21-22 בנובמבר 1975

הנושא: בעקבות המכבים.
לינה והדרכה: בית ספר שדה הר גילה (על יד בית לחם)
חוכנית משוערת: יום ו' 05.00 יציאה מהמשק
ארוחת בקר בדרך
09.00 מפגש עם מדריכים בנחל משואה

המסלול ליום ו' עוסק באחרי מלחמת החשמונאים הראשונה
בהרי בית-אל (צפונה לירושלים), מרכזי המרד היהודי בסורים,
נצחנותיו של המכבי ולבסוף מפלתו בחדשה.

ארוחת צהרים בדרך.

16.00 מגיעים לבית ספר שדה הר גילה.

ארוחת ערב של שבת. ערב . . . ?

יום שבת - 07.00 יציאה

המסלול בהר חברון עוסק בממשיכי דרכו של יהודה המכבי -
ירנחן, שמעון; וכן בני השושלת המאוחרים (הירקנוס, ינאי)
ובית הרדוס.

סיום - בהחאם לכושר. הכוונה להגיע הביחה לארוחת ערב.

אוכל: נקח אתנו במרוכז ארוחות בקר/צהרים ליום ו'. שאר
הארוחות יספקו ע"י בית ספר שדה.

השוב: כדאי מאד לקחת חרמוס של שתייה חמה ליום ו'.

ציוד אישי:

כובע, מימיה ונעלי הליכה נוחות חובה.
שאר הציוד האישי - כל אחד לפי הכנתו.
אין צורך להביא כלי מטה.

תחבורה: אוטובוס "אגד".

*****

P A R E N T S ' P A G E

*****

* We had not even managed to welcome Ami, Sue-Ellen and Lavie home last week, before Sue-Ellen rushed off to Zfat. Mazaltov to Ami, Sue and all the Ben-Zvi family on the birth of their new son.

* Best wishes to Evelyn and Harold who leave for South Africa this week.

* Last Friday we were treated to a show put on by the youngsters, and produced entirely by them. A lot of work went into it, and the evening of song and dance was very enjoyable. Special mention must be made of the high standard of arts and crafts in their exhibition in the meadon, also of the dolls, toys etc, made by the Savtas in Reggie's Handicrafts Group.

*****

M A Z A L T O V

*****

10.11 Gadi Amit
Ilan Hameiri

11.11 Diane Nymark

12.11 Pikey Lange
Uri Edelstein
Elisha Wolfin

13.11 Douglas Arnold
Raffi Frank
Sharon Jackson
Zohar Devolt

15.11 Max Hayat

16.11 Carole Lopow

*****

14.11 Yanita & Zeev. Nitsan

*****

* Yale-type locks have been put into the front doors of all houses. Anyone who has been left out (by mistake!) should contact Jeanette Genislav.

* Since these new locks have individual keys and plumbers electricians etc no longer have a pass key, would you please note that when writing a request for a repair in any of the workmen's books, you should also make arrangements with the appropriate people to get the key from you.